

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-673/13 P

**Evropska komisija
proti
Stichting Greenpeace Nederland
in
Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)**

„Pritožba – Dostop do dokumentov institucij – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Okolje – Aarhuška konvencija – Uredba (ES) št. 1367/2006 – Člen 6(1) – Nevarnost poseganja v poslovne interese fizičnih ali pravnih oseb – Pojem ‚informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje‘ – Dokumenti, ki se nanašajo na postopek odobritve aktivne snovi v fitofarmaceutskih sredstvih – Aktivna snov glifosat“

Povzetek – Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. novembra 2016

- Institucije Evropske unije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Zahteva za dostop do informacij o okolju – Uredba št. 1367/2006 – Informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje – Pojem – Široka razlaga*
(Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001, člena 1 in 4, ter št. 1367/2006, uvodna izjava 15 in člen 6(1))
- Mednarodni sporazumi – Sporazumi Skupnosti – Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija) – Navodila za izvajanje navedene konvencije – Zavezujoči pravni učinek – Neobstoj*
(Aarhuška konvencija; Sklep Sveta 2005/370)
- Institucije Evropske unije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Zahteva za dostop do informacij o okolju – Uredba št. 1367/2006 – Informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje – Pojem – Omejitev na emisije iz nekaterih industrijskih obratov – Nedopustnost*
(Aarhuška konvencija, člena 1 in 4(4), prvi pododstavek, točka (d); Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1367/2006, člena 2(1)(d)(ii) in 6(1))
- Institucije Evropske unije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Zahteva za dostop do informacij o okolju – Uredba št. 1367/2006 – Informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje – Pojem – Informacije, ki se nanašajo na dejanske ali predvidljive emisije v okolje – Vključitev*
(Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1367/2006, člen 6(1))

5. *Institucije Evropske unije – Pravica javnosti do dostopa do dokumentov – Zahteva za dostop do informacij o okolju – Uredba št. 1367/2006 – Informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje – Pojem – Zadostnost neposredne zveze med informacijami in zadevnimi emisijami – Nedopustnost*

(Aarhuška konvencija, člen 4(4), prvi pododstavek, točka (d); Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1367/2006, uvodna izjava 2 in člen 6(1))

1. Pojem informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje, v smislu člen 6(1), prvi stavek Uredbe št. 1367/2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti ni mogoče razlagati ozko. Namen Uredbe št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije je namreč, kot je navedeno v njeni uvodni izjavi 4 in njenem členu 1, čim bolj uresničiti pravico javnosti do dostopa do dokumentov institucij. Prav tako je cilj Uredbe št. 1367/2006, kot je določeno v njenem členu 1, zagotoviti kar najširšo razpoložljivost in sistematično razširjanje informacij o okolju, ki jih hranijo institucije in organi Unije.

Zato je le v primeru, kadar odstopajo od načela čim širšega dostopa javnosti do dokumentov institucij treba izjeme od tega načela, zlasti tiste, ki so določene v členu 4 Uredbe št. 1049/2001, razlagati in uporabljati ozko. Nujnost takšne ozke razlage med drugim potrjuje tudi uvodna izjava 15 Uredbe št. 1367/2006. Z vzpostavitvijo domneve, da je razkritje informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje – razen tistih, ki se nanašajo na preiskave – javni interes, ki prevlada nad interesom varstva poslovnih interesov neke fizične ali pravne osebe, tako da varstva teh poslovnih interesov ni mogoče uveljavljati zoper razkritje teh informacij, pa drži, da člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 odstopa od pravila glede tehtanja interesov, ki je določeno v členu 4(2) Uredbe št. 1049/2001. Vendar pa navedeni člen 6(1), prvi stavek, tako dopušča konkretno uveljavitev načela čim širšega dostopa do informacij, ki jih imajo institucije in organi Unije, tako da ozke razlage te določbe ni mogoče utemeljiti.

(Glej točke od 51 do 54.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točko 59.)

3. V Uredbi št. 1367/2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti ni ničesar, kar bi omogočalo sklepanje, da bi bilo treba pojem emisij v okolje v smislu člena 6(1), prvi stavek, te uredbe omejiti na emisije iz nekaterih industrijskih obratov, kot so tovarne in elektrarne. Ta omejitev prav tako ne more izhajati iz Aarhuške konvencije, ki jo je treba upoštevati pri razlagi Uredbe št. 1367/2006, saj je cilj te uredbe, kot izhaja iz njenega člena 1, prispevati k izvajanju obveznosti, ki izhajajo iz te konvencije, z določitvijo pravil za uporabo določb te konvencije v institucijah in organih Unije. Poleg tega omejitev pojma emisij v okolje v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 na emisije iz nekaterih industrijskih obratov, kot so tovarne in elektrarne, ne bi upoštevala cilja zagotavljanja kar najbolj širokega razkritja informacij o okolju, ki mu sledi ta uredba.

Nazadnje, takšna omejitev prav tako ni utemeljena s členom 2(1)(d)(ii) Uredbe št. 1367/2006. Res je, da se na prvi pogled zdi, da se v tej določbi, v kateri so naštetih dejavniki, ki se lahko uvrščajo v okvir pojma informacij o okolju, razlikuje med pojmom emisij in pojmom izpustov in sproščanj v okolje. Vendar po eni strani razlikovanje med temi pojmi nima zveze z Aarhuško konvencijo, ki se v členu 4(4), prvi pododstavek, točka (d), omejuje na določitev, da zaupnosti poslovnih in industrijskih informacij ni mogoče uveljavljati zoper razkritje informacij o emisijah, pomembnih za varstvo okolja. Po drugi strani takšno razlikovanje ni upoštevno glede na cilj razkritja informacij o okolju, ki mu sledi

Uredba št. 1367/2006, in bi bilo umetno. Poleg tega se ti pojmi v velikem obsegu prekrivajo, kot kaže raba izraza „druga sproščanja“ v členu 2(1)(d)(ii) te uredbe, iz katerega izhaja, da so emisije in izpusti prav tako sproščanja v okolje.

(Glej točke 60, 61, 63 in od 65 do 68.)

4. Pojma informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje, v smislu člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti ni mogoče omejiti samo na informacije, ki se nanašajo na emisije, ki so bile dejansko sproščene v okolje ob uporabi fitofarmaceutskega sredstva ali zadevne aktivne snovi na rastlinah ali zemlji; te emisije so odvisne zlasti od količine, ki so jo dejansko uporabili kmeti, in tudi od natančne sestave končnega sredstva, ki se trži.

Tako se ta pojem prav tako nanaša na informacije o predvidljivih emisijah fitofarmaceutskega sredstva ali zadevne aktivne snovi v okolje v običajnih ali realnih pogojih uporabe tega sredstva ali te snovi, ki ustreza tistim, za katere je bilo izdano dovoljenje za dajanje v promet za to sredstvo ali to snov in ki prevladuje na območju, na katerem je to sredstvo ali ta snov namenjena uporabi. Če dajanje na trg sredstva ali snovi na splošno ne zadostuje za domnevo, da bo to sredstvo ali ta snov nujno izpuščena v okolje in da se informacije v zvezi s sredstvom ali snovjo nanašajo na emisije v okolje, pa je drugače v primeru sredstva, kakršno je fitofarmaceutsko sredstvo, in snovi, ki jih to sredstvo vsebuje in ki so v okviru običajne uporabe zaradi svoje funkcije namenjene sprostitvi v okolje. V tem primeru predvidljive emisije v običajnih ali realnih pogojih uporabe zadevnega sredstva ali snovi, ki jih to sredstvo vsebuje, v okolje niso hipotetične in so zajete s pojmom emisije v okolje v smislu člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006.

Glej točke od 73 do 75.

5. Ne zadošča, da se informacija dovolj neposredno nanaša na emisije v okolje, zato da bi bila zajeta s pojmom informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje, v smislu člen 6(1), prvi stavek Uredbe št. 1367/2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti. Iz besedila te določbe je namreč razvidno, da se ta nanaša na informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje, torej na informacije, ki zadevajo oziroma so v zvezi s takšnimi emisijami, ne pa na informacije, ki so v neposredni ali posredni zvezi z emisijami v okolje. To razlago potrjuje člen 4(4), prvi pododstavek, točka (d), Aarhuške konvencije, ki se sklicuje na informacije o emisijah.

Ob upoštevanju cilja, ki mu sledi člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, ki je zagotoviti dostop do informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje, je treba ta pojem razumeti tako, da vključuje zlasti podatke, ki javnosti omogočajo seznanitev s tem, kaj je bilo dejansko sproščeno v okolje oziroma bo sproščeno v okolje na predvidljiv način, v običajnih ali realnih pogojih rabe sredstva ali zadevne snovi, ki ustreza rabi, za katero je bilo izdano dovoljenje za dajanje v promet za to sredstvo ali to snov in ki prevladuje na območju, na katerem je to sredstvo ali ta snov namenjena rabi. Zato je treba ta pojem razlagati tako, da zajema zlasti navedbe glede vrste, sestave, količine, datuma in kraja dejanskih ali predvidljivih emisij – v takih okoliščinah – tega sredstva ali te snovi.

Prav tako je treba v pojem informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje vključiti tako informacije, ki javnosti omogočajo, da preveri, ali je ocena dejanskih in predvidljivih emisij, na podlagi katere je pristojni organ izdal dovoljenje za sredstvo ali zadevno snov, pravilna, kot tudi podatke o vplivih teh emisij na okolje. V bistvu iz uvodne izjave 2 Uredbe št. 1367/2006 izhaja, da je namen dostopa do informacij o okolju, ki se zagotavlja s to uredbo, spodbujati bolj učinkovito sodelovanje javnosti pri odločanju, da se tako poveča odgovornost organov pri odločanju, ter prispevati k ozaveščanju javnosti in njeni podpori za sprejete odločitve. Da bi javnost lahko bila prepričana, da so odločitve v zvezi z okoljem, ki jih sprejmejo pristojni organi, utemeljene, in da bi lahko učinkovito sodelovala

v postopku odločanja o okoljskih zadevah, mora imeti dostop do informacij, ki ji omogočajo preverjanje, ali so bile emisije ustrezno ocenjene, in mora biti sposobna smiselno razumeti, kako lahko te emisije vplivajo na okolje.

(Glej točke od 78 do 80 in točko 82.)